

Mál nr. 371/2017
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar F.

Ágreiningur um greiðslu miskabóta skv. 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 vegna tjónsatviks 26.3.2017.

Gögn.

1. Málskot móttakið 19.11.2017 ásamt fylgiskjölum 1-13
2. Bréf V dags. 28.11.2017.
3. Athugasemdir lögmanns M dags. 30.11.2017.

Málsatvik.

M var gestur á hóteli F og keypti kjúklingavefju af hótelinu, eftir að hafa lesið innihaldslýsingu vel, þar sem hann er með bráðaofnæmi fyrir hnetum og penisilíni. Þar sem innihaldslýsing kjúklingavefjunnar tiltók ekkert af ofnæmisvöldum sem M er haldinn, borðaði hann kjúklingavefjuna, en fékk í framhaldi af því alvarleg ofnæmisviðbrögð. M segir að komið hafi í ljós að vefjan innihélt „pesto“, sem innihélt hnetur, en ekki „guacamole“ eins og tiltekið var í innihaldslýsingunni. M krefst miskabóta úr ábyrgðartryggingu F hjá V sbr. 1. mgr. 26.gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 og segir að innihaldslýsingin á þeim matvælum sem hann keypti af F hafi verið röng og fari það gegn lögum nr. 93/1995 um matvæli og reglugerð nr. 1294/2014 um miðlun upplýsinga um matvæli til neytenda. M segir að gerðar séu ríkar kröfur til matvöruframleiðenda um að innihaldslýsingar séu réttar og ofnæmisvakar séu ekki fyrir hendi í vörunni. M vísar sérstaklega til 8. gr., 11. gr. og 18.gr. laga nr. 93/1995 í þessu sambandi. M segir að mistök við framleiðslu kjúklingavefjunnar og rangrar innihaldslýsingar sé stórkostlegt gáleysi af hálfu F. Af hálfu V er upplýst, að fallist hafi verið á skaðabótaskyldu F og bættur hafi verið útlagður kostnaður M vegna atburðarins í samræmi við 1. gr. skaðabótalaga úr ábyrgðartryggingu F. V segir ekki ágreining um málsatvik eða að F beri skaðabótaábyrgð vegna skaðsemisábyrgðar og ekki sé ágreiningur um að vefjan hafi ekki verið í samræmi við innihaldslýsingu. V segir að ágreiningur aðila einskorðist við það hvort að mistök starfsmanns í eldhúsi verði talin stórfellt gáleysi sem veitt geti rétt til bóta skv. 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga. V telur að tjónsatburðurinn verði rakinn til gáleysis starfsmanns F, en gáleysi hans sé með þeim hætti að það geti ekki talist stórfellt. Þá segir V að vefjan hafi ekki verið kynnt þannig eða boðin með þeim hætti að hún væri ofnæmisfrí. Af hálfu V er sérstaklega tekið fram að félagið fallist ekki á að úrskurðarnefndin taki afstöðu til bótafjárhæða heldur aðeins hvort um stórfellt gáleysi starfsmanns hafi verið að ræða við að útbúa vefjuna sem um ræðir.

Álit.

Ákveðnar reglur hafa verið settar um matvælaöryggi og merkingar matvæla. Þeim reglum var ekki fylgt af hálfu F þegar kjúklingavefjan sem M keypti var útbúinn með rangri innihaldslýsingu. Sá aðili sem útbýr matvæli þannig að þau eru ekki í samræmi við það sem þau eiga að vera og kynnt eru sérstaklega í innihaldslýsingu gerist sekur um stórkostlegt gáleysi. Ofnæmisvakar í matvælum geta leitt til alvarlegra sjúkdóma og dauða þeirra sem haldnir eru bráðaofnæmi og neyta viðkomandi matvæla. F bar að gæta þess sérstaklega að matvæli sem F bauð til sölu væru þannig úr garði gerð að innihaldslýsing væri rétt. Það stoðar ekki fyrir framleiðanda matvæla að halda því fram að augnabliks athugunarleysis starfsmanns við framleiðslu matvæla sé ekki stórkostlegt gáleysi, þegar sett eru efni í matvæli sem geta valdið bráðaofnæmi hvað þá eru algengir ofnæmisvakar og þess er ekki getið sérstaklega í innihaldslýsingu. Innihaldslýsing

kjúlingavefjunar var röng og ber F ábyrgð á því og telst það stórkostlegt gáleysi af hálfu söluaðila matvæla að markaðssetja matvöru með rangri innihaldslýsingu. M á því rétt á miskabótum skv. 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga úr ábyrgðartryggingu F hjá V. Ekki verður tekin afstaða til bótafjárhæða þar sem samþykki V er áskilið til að nefndin geti tekið afstöðu til slíks, sbr. 3. gr. samþykta fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum sem birtar eru með auglýsingu nr. 1090/2005.

Niðurstaða.

M á rétt á miskabótum úr frjálstri ábyrgðartryggingu F hjá V.

Reykjavík 19.12. 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.